

Sygn. akt III CSK 63/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. K. i E. K.
przy uczestnictwie T. S.A. Oddział w B.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt II Ca 894/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 września 2014 r. w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z dnia 8 października 2013 r..

Postanowienie to zaskarżyli skargą kasacyjną wnioskodawcy, wskazując na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne dotyczące biegu terminu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze Sądu Najwyższego jednoznacznie wyjaśniono – poczynsz od uchwały z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08 („Biuletyn SN” 2008, nr 10, s. 7) – że przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie przez zasiedzenie służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu (por. np. uchwała siedmiu sędziów z dnia 9 sierpnia 2011 r., III CZP 10/11, OSNC 2011, nr 12, poz. 129, uchwały z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003, nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, „Biuletyn SN” 2008, nr 10, s. 7, z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, i z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11, wyroki z dnia 19 maja 2004 r., III CK 496/02, nie publ., z dnia 11 marca 2005 r., II CK 489/04, „Izba Cywilna” 2006, nr 5, s. 49. i z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08, nie publ., a także postanowienia z dnia 31 maja 2006 r., IV CSK 149/05, nie publ., z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 19, s. 1016, z dnia 4 października 2006 r., II CSK 119/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 21, s. 1128, z dnia 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08, „Rejent” 2008, nr 7-8, s. 222, z dnia 7 listopada 2008 r., II CSK 326/08, nie publ., z dnia 5 czerwca 2009 r., I CSK 392/08, nie publ., z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 606/09, nie publ., z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, OSNC-ZD 2012, nr B, poz. 45, z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, nie publ., i z dnia 26 lipca 2012 r., II CSK 752/11, „Glosa” 2013, nr 1, s. 51).

Sąd Najwyższy nie określił ograniczeń czasowych dotyczących zasiedzenia, a przede wszystkim początku biegu terminu zasiedzenia, a czas przeszły stwierdzenia „dopuszczalne było przed...” oznacza, że okres zasiedzenia mógł upłynąć przed wejściem w życie art. 305¹ i nast. k.c. Należy przy tym podkreślić,

że określenie przez Sąd Najwyższy tzw. prospektywnej funkcji wykładni jest możliwe tylko w uchwałach abstrakcyjnych, a taka w omawianym zakresie nie zapadła.

Z tych względów należy przyjąć, że w skardze brak przyczyn kasacyjnych uzasadniających przyjęcie jej do rozpoznania, a teza, że początek biegu terminów zasiedzenia wyznacza data publikacji orzeczeń Sądu Najwyższego jest bezzasadna i niemająca jakiegokolwiek odniesienia w prawie pozytywnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).